

Кнезу, тако да су се између њих развиле пријатељске везе. Те везе лепо се виде из писама Лазе Костића Сими Поповићу, која су објављена у овом чланку. А. Ивић, *Једна епизода из прошлости „Маџице Српске“*. На основу материала из 1827 године, који је г. Ивић нашао у бечким архивама, види се да су полициски аустриски органи врло ревносно пратили рад ове новоосноване културно-просветне организације.

Књ. 316: Ф. Малин, *Духовно јединство нашег народа*. Изнети су елементи, који онемогућују наше духовно јединство, а који се могу отклонити добром вољом и систематском просветном политиком. Прилози I књ. св. 2: Р. Јеремић, *Бачки Руси*. Дат је низ података о пореклу, језику, вери, парохијама и цркви, свештенству, друштву, економији и кући, храни, ношњи, браку, здрављу, моралу, традицији, презименима, надимцима, насељима и исељавању Бачких Руса, које називају и Русинима и Русанцима. А. Ивић, *Једно сведочење Вука Караџића*; Св. Бањица, *Мусолини и фашизам*. Писац говори о Мусолинију, постанку и развоју фашизма у Италији, а на крају је дат однос нашег друштва према фашизму. Прилози I књ. 3 св.: В.ас. Поповић, *Нове контроверзе о Метерниху и распаду Аустрије*. Г. Поповић је указао на два контроверзна суда Србика и Библа, одличних професора бечког универзитета, о Метерниху, аустриском политичару прве половине деветнаестог столећа и распаду Аустрије. У овим „Прилозима“ штампана су два извештаја из 1861 године, који су били упућени, вероватно, једном од двојице Христића, Филипу тадашњем министру спољних послова или Николи, министру унутрашњих дела. У оба извештаја изнето је стање о приликама у Војводини. Сведоче о настојању кнеза Михаила да се измире војвођански Срби са Мађарима и да се осујете реакционарне бечке намере. — Н. Радојчић, *Писма као историски извор*. Овом приликом позабавио се г. Радојчић питањем важности писама као историског извора и о издавању истих код нас. Добро издана писма, каже г. Р., претстављају важан извор за историка али приликом њихове употребе мора историчар бити врло опрезан. На крају Прилога штампана су писма: *Шафарик Тоши Сјрашмировићу-Куљинском*; *Писмо Дионисија Јакшића Ђури* и *Писмо Ђуре Јакшића оцу*.

Књ. 317: Ф. Никић, *Мађари и ми*. Писац је изнео гледиште Мађара на источно питање и односе с нама с обзиром на Босну и Херцеговину. Прилози I књ. 4 св.: А. Ивић, *Невоље Срба у Угарској после доселења*. На основи материала, који је г. Ивић нашао у бечким архивама, написао је ову расправу у којој је изнео, како се поступало према Србима који су прешли са Арсенијем Чарнојевићем 1690. Г. Ивић износи планове о уклањању Срба из околине Будима. Скупштина официра у Баји. Пресељавање сентандрејских и других Срба у Јужну Бачку. Стефан Продан Штета и јуначка одбрана Титела. Аустриски католички бискупи и војни заповедници према патријарху Арсенију и његовим епископима. Учешће Срба у пфалачком рату. Срби официри. Витешка смрт капетана Штете. — Т. Тарановски, *Полијичке и правне идеје у Синџагмају Власћара*. Стара писма: *Писмо Пашири-*